

**UCHWAŁA NR XLII/233/2017
RADY MIEJSKIEJ W SŁAWNIE**

z dnia 31 sierpnia 2017 r.

w sprawie zmiany nazwy ulicy na terenie Miasta Sławno

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, poz. 1579, poz. 1948 z 2017 r. poz. 730, poz. 935) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 roku o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744) Rada Miejska w Sławnie uchwala co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwę ulicy "Leona Kruczkowskiego" na nazwę ulicy "Stanisława Lema"

§ 2. Przebieg i położenie ulicy pozostaje bez zmian.

§ 3. Uzasadnienie zmiany nazwy zawiera załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Sławno

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

Wiceprzewodniczący Rady
Miejskiej w Sławnie

/-/ **Jarosław Stark**

Załącznik do Uchwały Nr XLII/233/2017
Rady Miejskiej w Sławnie
z dnia 31 sierpnia 2017 r.

Uzasadnienie nazwy

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744), obowiązujące nazwy nie mogą upamiętniać osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących komunizm lub inny ustrój totalitarny, ani w inny sposób takiego ustroju propagować. Dotyczy to osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących represyjny, autorytarny i niesuwerenny system władzy w Polsce w latach 1944-1989, a także osób i organizacji, które po 1917 r. propagowały komunizm lub inny ustrój totalitarny oraz podejmowały działania inspirowane przez totalitarne państwa i sprzeczne z Polską racją stanu.

Zgodnie z ogólnodostępnymi informacjami zawartymi na stronach internetowych Instytutu Pamięci Narodowej nazwa ulicy "Leona Kruczkowskiego" wymieniona jest jako podlegająca zmianie w myśl art. 1 ww. ustawy.

Ulica ta stanowi drogę publiczną o statusie drogi gminnej. Jej dotychczasowa nazwa nadana została Uchwałą Nr III/11/86 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Sławnie z dnia 26 września 1986 roku.

W związku z zaistniałą potrzebą zmiany nazwy ulicy przeprowadzone zostały konsultacje społeczne w formie ankiet wśród obecnych i przyszłych mieszkańców tej ulicy. Ankiety te zostały rozesłane w formie papierowej pod wszystkie zamieszkałe adresy tej ulicy w ilości wynikającej z ilości osób pełnoletnich zameldowanych pod tymi adresami oraz do właścicieli parcel budowlanych do tej pory niezabudowanych. W ankiecie tej jako propozycję nazwy ulicy podano "Stanisława Lema" oraz zasugerowano możliwość podania własnej propozycji nazwy ulicy. W wyniku takiego działania do tutejszego Urzędu w wyznaczonym w piśmie przewodnim terminie powróciły zaledwie dwie z rozesłanych ankiet przy czym obie zwrócone ankiety popierały nadanie nazwy ulicy "Stanisława Lema".

Nadanie nazwy ulicy "Stanisława Lema" ma swoje uzasadnienie merytoryczne oraz zgodne jest z nomenklaturą nazewniczą ulic na Osiedlu Dzieci Wrzesińskich tj. nazwisk osób (patronów ulicy) związanych z kręgami kultury i sztuki szczególnie w zakresie literatury lub malarstwa.

Czołowy przedstawiciel polskiej fantastyki naukowej, filozof, futurolog i eseista - Stanisław Lem - urodził się 12 września 1921 we Lwowie. Absolwent II Gimnazjum im. Karola Szajnochy, planował rozpocząć studia na Politechnice Lwowskiej, jednak w okupowanym przez wojska radzieckie Lwowie okazało się to niemożliwe. Rozpoczął studia medyczne, przerwane w okresie okupacji niemieckiej, kiedy to pracował jako pomocnik mechanika i spawacz. Lem kontynuował je również po wojnie, rezygnując jednak z ostatnich egzaminów, by uniknąć poboru do wojska. W 1946 cała rodzina przeniosła się do Krakowa, nie chcąc przyjąć obywatelstwa ZSRR. W latach 1983-1988 pisarz przebywał na emigracji (Berlin, Wiedeń), by potem zamieszkać w Krakowie. Pisarz zmarł 27 marca 2006 roku, a urnę z jego prochami złożono na Cmentarzu Salwatorskim.

Stanisław Lem posiadał kilka doktoratów honoris causa (m.in. Politechniki Wrocławskiej, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Lwowskiego i Uniwersytetu w Bielefeld). W roku 1973 pisarzowi przyznano honorowe członkostwo amerykańskiego stowarzyszenia Science Fiction Writers of America, lecz z powodu perturbacji proceduralnych odrzucił on oferowane w 1975 roku członkostwo zwyczajne. Nazwiskiem tego autora nazwano również planetoidę 3836 Lem oraz pierwszego polskiego sztucznego satelitę Lem.

Kariera literacka Stanisława Lema zaczęła się od współpracy z czasopismami ("Kuźnica", "Tygodnik Powszechny", "Nowy Świat Przyszłości"). Początkowo zamieszczał w nich wiersze, później zwyczajowo dodawane jako aneks do "Wysokiego Zamku", oraz opowiadania o tematyce okupacyjnej. W "Nowym Świecie Przyszłości" wydrukowano też w odcinkach jego pierwszą powieść fantastyczną, zatytułowaną "Człowiek z Marsa". W latach 1947-1950 pisarz pracował w Konwersatorium Naukoznawczym prowadzonym przez dra Mieczysława Chojnowskiego.

Utwory Lema można roboczo podzielić na kilka grup. Po zapomnianych już dziś opowiadaniach oraz po wczesnych, optymistycznych w wymowie powieściach (przez samego pisarza krytykowanych później jako "surrealistyczne"), w latach 60. Lem stworzył dzieła mające najwięcej wspólnego z kanoniczną formą fantastyki naukowej, a przy okazji wprowadzające w ten gatunek elementy swoście pojętego realizmu. Mowa tu o powieściach takich, jak "Eden" (1959), "Powrót z gwiazd" (1961), "Solaris" (1961), "Niezwyciężony" (1964), "Głos Pana" (1968), a także o drukowanych w różnych zbiorach opowiadaniach, które ostatecznie złożyły się na zbiór "Opowieści o pilocie Pirxie" (1968). Po 1968 Lem właściwie wrócił do tej formuły pisarskiej tylko raz, w ostatniej powieści zatytułowanej "Fiasko" (1987).

Z czasem punkt ciężkości twórczości Lema przesunął się coraz bardziej w kierunku eseistyki i rozważań filozoficznych. Najistotniejszym dziełem tego rodzaju jest z pewnością "Summa technologiae", choć warto wspomnieć również "Filozofię przypadku", gdyż echo zawartych tam poglądów pobrzmiwa w antykryminalnych utworach "Śledztwo" i "Katar".

Na pograniczu groteski i eseistyki sytuują się tzw. apokryfy - recenzje książek nieistniejących. Tu warto wspomnieć, że w ich przypadku proporcja - mniej więcej równa w "Doskonałej próżni" - z czasem przesunęła się w stronę tonacji serio. Ostatnia z cyklu recenzja książki "World as Holocaust" była już napisana w ten sposób, że znany jest przypadek, gdy tę pozycję potraktowano jako istniejącą.

W końcowym okresie życia Lem był aktywny jako felietonista. Jego teksty pojawiały się przede wszystkim w "Tygodniku Powszechnym" oraz - jako "Rozważania sylwiczne" - w miesięczniku "Odra". Felietony te dotyczyły głównie teraźniejszości i przyszłości szeroko pojętej cywilizacji, a forma była dość tradycyjna, a zatem odległa od brawury niektórych dawniejszych utworów. Błyskotliwość pomysłów pozostała jednak ta sama, co zwykle - jak w uwadze, że naturalną kolejną rzeczą przed sztuczną inteligencją powinien pojawić się byt taki, jak "sztuczny kretyn".

Stanisław Lem uznawany jest przez krytyków światowych jako jeden z twórców wyznaczających nowe trendy w dziedzinie literatury. Jest On także jednym z najbardziej rozpoznawalnych polskich pisarzy na świecie. Jego powieści zostały przełożone na 41 języków i sprzedawały się w ponad 30 milionach egzemplarzy na całym świecie, a część została zekranizowana i zaadaptowana na sluchowiska.